

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Павликени, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евелина Карагенова

при участието на секретаря Боряна Николова
като разгледа докладваното от Евелина Карагенова Административно наказателно дело № 20224140200189 по описа за 2022 година

Жалбоподателят е обжалвал наказателно постановление № ***28.04.2022 г на началника на РУП *** , с което му е наложено наказание по чл.257 ал.1 от ЗМВР глоба от 500лв. Твърди,че описаното в АУАН нарушение не отговаря на действителното положение, че не е вярно, че не е изпълнил разпореждане на служителя на РУ ***, че неправилно е санкциониран по посочената разпоредба, че в НП няма мотиви за неприлагането на чл.28 от ЗАНН.315 ал.1 т.1 от КЗ глоба от 400лв. Моли съда да отмени това НП като незаконосъобразно. Претендира за направени разноски.

Ответникът, редовно призован, явява се АНО без последното съдебно заседание.Не е изразил становище по жалбата.

След като взе предвид събраните по делото доказателства,съдът установи следното:

Съгласно АУАН № *** от 08.04.2022г на ПИ при РУ *** Т.Д. , съставен в присъствието на свидетели, присъствали на установяване на нарушението Е.Б. и Д.В.-служители в РУ ***, на 31.03.2022г около 16.50часа пред административната сграда на Община П., на ***, жалбоподателят не изпълнил устно разпореждане,отправено му от *** Е. Л. Б.-*** при РУ ***: Да не пресича пътното платно за движение на МПС по бул „Р.“ пред общината на непозволените за това места, а само на разрешените,т.е в зоната на пешеходната пътека“

като след неизпълнение на разпореждането и навлизане от страна на жалбоподателя на платното за движение на МПС на непозволените за това места, същият увлича с поведението си и останалата част от гражданите, участващи в мирен протест, като създава реална опасност за възникване на ПТП- нарушение по чл.275 ал.1 от ЗМВР.АУАН е подписан с възражение от жалбоподателя, върчен му е и въз основа на него на 28.04.2022г е издадено процесното НП, в което е посочено описаното в АУАН нарушение и е наложена глоба на жалбоподателя в максимален определен в закона размер от 500лв.

Съдът намира, че подадената жалба е в срок и е процесуално допустима.

В съдебно заседание са събрани гласни и писмени доказателства.

По делото се установява следното: С уведомление входирано в Община *** от ***.2022г на председателя на ИК“****“ , е уведомен кмета на Община П., чена 31.03.2022г от 16.00часа до 20.00часа пред сградата на Община П. ИК“****“ организира събрание на открито за заявяване на гражданска позиция против инвестиционното предложение за „Изграждане на логистична и складова база за каменни фракции, цех за производство на каменна вата, енергоизточник за нуждите на производството, сграден фонд и площадки за находище „****“ в с.В., община ****“ като се моли за осигуряване на реда и безпрепятственото протичане на събитието като се осигури чрез РУ *** спиране на движението на МПС в района на събирането за времетраенето на мероприятиято. Със заповед от 29.03.2022г кметът на Община *** е разрешил провеждането на събирането на открито на посочената дата за исканото време върху тротоарната част пред стар вход на общината и алея към Градски парк „****“ като се забранява възпрепятстване на движението на ППС по уличната мрежа по време на мероприятиято, а началника на РУ *** да предприеме необходимите действия относно нормалното протичане на мероприятиято.

В съдебно заседание се установява от събраните гласни доказателства, че събитието се е провело, ангажиран за случая е почти целия състав на РУ ***, според св. Б. около 30 човека. Имало граждани пред входа на Община ***, както и по тротоарите. Служителите на РУ *** били по края на тротоарите на Община *** и от страна на ресторант „****“. Движението на ППС не било спряно като по улицата се движели автомобили с бавна скорост.

Св.Б. дава показание, че лично предупредил организаторите на протеста преди започване на протеста да спазват закона като протестиращите не влизат по пътя на необозначени места. По това време на протеста присъствали 500души по показания на св.Б., 350души според св.В., 150-200души според жалбоподателя. Протестът започнал с озвучаването и в

един момент според показанията на св. Б. тълпа граждани, които били пред ресторант „****“ тръгнала към входа на Община *** по пътното платно не по пешеходната пътека . Той тръгнал да ги пресреща, излязал на платното, имало МПС на пътното платно и предупредил жалбоподателя да се върне назад на тротоара и да пресича на пешеходната пътека. Срещу него били жалбоподателя и св.Б., а други хора вървяли след тях. Св.Б. твърди,че се обърнал лично към жалбоподателя с молба да пресичат където трябва, а жалбоподателят му отвърнал, че е следвало полицията да спре движението на МПС, след което групата пресякла пътното платно и отишли пред входа на Община ***.Твърди,че се е създала реална опасност за ПТП и впоследствие била създадена организация като пост със служебен лек автомобил до пазара предупреждавал шофьорите за протеста. Самият св. Б. посочил на актосъставителя на кого да състави АУАН. Твърди,че след този протест имало друг протест, както и че жалбоподателят не е известно на полицията лице. Твърди,че жалбоподателят е нарушил правилата за движение по пътищата и не изпълнил полицейско разпореждане. Св. Д.В., който бил на около метър – два от св.Б. твърди,че бил от едната страна на пешеходната пътека , свързваща тротоара на Община *** с този на ресторант „****“ от страна на Община *** и видял, че жалбоподателя заедно със св.Б. и група граждани около 10 човека, според св.Д. били 20-30души,според жалбоподателя 30-40човека, стъпили на пътното платно и го пресичали между 2 пешеходни пътеки/ едната до информационния център и другата откъм входа на Общината/ по диагонал. Посочва, че св.Б. тръгнал срещу тях и казал на жалбоподателя да не пресича там, а последният му отговорил остро, а впоследствие се задал автомобил по пътното платно. Служители на РУ *** се впуснали по пътното платно да предотвратят инцидент. Св.В. чул устно разпореждане на св.Б., отправено към жалбоподателя да пресича само на разрешените места, жалбоподателят му казал нещо, което той лично не чул и ръкомахал към св.Б..Твърди,че имало по това време един лек автомобил на пътното платно, който се движел бавно, времето било светло.Св.Т.Д. твърди,че бил зад хората, които искали да преминат отсреща към община *** и че св.Б. говорел конкретно на жалбоподателя и св.Б. ,като последните били на 3-4 метра от пешеходната пътека.По това време не помни да е имало МПС на пътното платно. Посочва, че били инструктирани да предупреждават хората да пресичат само на пешеходната пътека. Посочва, че при подобни случаи се съставя фиш или АУАН по ЗДвП. Св.Б. твърди, че имало 2 протеста по един и същи повод и че на процесния протест бил застанал от страна на ресторант „****“ срещу Община **, имало микрофон и музика и някой от организаторите призовал всички да минат от страна на Община **. По пътното платно минавали бавно МПС. Хора тръгнали по пешеходната пътека, но били много и някои вървяли до нея.Видял жалбоподателя с малко дете за ръка. Една лека кола спряла да минах хората, нямало застрашени. На него е съставен АУАН по чл.257 ал.1 от ЗМВР, твърди,че той отправил реплики към служителя на РУ *** защо не е спряно движението.Издадено му е и НП, като той си е платил наложената глоба. Св.Н.Ф. дава показания, че живее във фактическо съжителство с жалбоподателя и на процесния ден отишла с майка си и малкото си дете от страна на Община *** пред входа, а жалбоподателят идвал отсреща от ресторант „****“ с голямата им дъщеря на 4 години за ръка като по същото време и други хора

пресичали пътното платно. Музиката била пусната и било шумно. Всички пресекли пътното платно, не видяла МПС по същото време, имало полицаи, а жалбоподателят ѝ казал, че полицаят му казал бързо да преминават, а той го питал защо не е спряно движението на автомобили.

Жалбоподателят в съдебно заседание дава обяснения, че митингът започнал и той преминал с детето за ръка до пешеходната пътека от ресторант „****“ към входа на Община *** като имало много хора до него и всички искали да са близо до ораторите. Не познавал другите хора, включително и св.Б.. Твърди, че имало няколко пешеходни пътеки: от Информационния център на Община *** до ресторант „****“, от централния вход на Община *** до ресторант „****“, от улицата до Община *** до моста на пазара и от Информационния център на Община *** до магазина за джипове. По всички пешеходни пътеки се движели хора, а автомобили се движели бавно. Св.Б. вървял насреща по пешеходната пътека от входа на Община *** към ресторант „****“ и казал на хората „Преминвайте по-бързо“, а той го запитал защо не е спряно движението, като му било отговорено, че имало друго нареждане, а след 5-10 минути било спряно движението на МПС. Твърди, че му е съставен АУАН впоследствие в РУ Павликени, който той подписал като написал, че има възражения и получил препис от АУАН. Не бил подал писмени възражения срещу АУАН.

Видно от представените протоколи за предупреждение от *** при РУ *** Ем.Б. до организаторите на протеста е, че са съставени. 2бр протоколи за протест на 27.01.2022г и 1бр за протеста на 31.03.2022г пред сградата на Община ***. Получено е писмо от кмета на Община ***, че не са запазени записи от охранителните камери на сградата на Община *** за събитието на 31.03.2022г около 16.50 часа на бул „Р.“.

Съдът намира, че е налице съществено разминаване в показанията на свидетелите Б., В., Д., Ф., Б. относно случая, както и с отразеното в АУАН. От една страна има разлика в посочването на броя хора, приствали на събитието на 31.03.2022г. Св.Б. говори за случай, който се е състоял както посочва „на първия протест“- няма дума в показанията му относно второто / процесно/ събитие. Видно от писмените доказателства по делото е имало две събития: на 27.01.2022г и на 31.03.2021г. Правноирелевантно в случая е предупреждението на св.-Б. към организаторите на протеста относно пресичането на протестиращите по пешеходните пътеки. Безспорно е, че при започнал протест с озвучаване и музика гражданите, намиращи се по тротоарите срещу Община *** да искат да се приближат към организаторите и да предприемат действия за това. Група граждани неясно какъв брой: 10, 20-30, 30-40 според различните показания, между които и жалбоподателя, е тръгнала да пресича пътното платно в посока централния вход на Община ***. Въпреки, че имало доста служители на РУ *** по тротоарите, групата от непознати един на други лица е излязла

необезпокоявана на пътното платно по и до съществуващата пешеходна пътека, била пресрещната от св.Б., който според думите му помолил лично жалбоподателя да пресичат където трябва, а последният го запитал защо не са спрели движението на МПС, В съдебно заседание св.Б. твърди, че казал на жалбоподателя да се върне и да мине по пешеходната пътека. Св.Ф. пък твърди, че жалбоподателят й казал, че св.Б. казал на хората да преминават по-бързо. Св.В. пък чул св.Б. да казва на групата да не минава оттам. Неясно е какво точно е казал полицейския служител Б., под формата на разпореждане, молба, разговор. В АУАН се посочва, че устното разпореждане на полицейския служител Б. било отправено към жалбоподателя да не пресича пътното платно на движение по бул."Р., а само в зоната на пешеходната пътека, след което жалбоподателят не го изпълнил, увлякъл група хора и създал реална опасност за възникване на ПТП. Отразеното в АУАН като устно разпореждане касае движение на пешеходци по пътното платно, уредено в ЗДвП и по специално разпореждане на чл.184 ал. 3 от ЗДвП, където наказанието за такова нарушение на пешеходец, непресичал на пешеходна пътека е глоба от 20лв.

В съдебно заседание се установи, че не е имало предварително устно разпореждане, отправено към жалбоподателя, което последният да не е изпълнил. Напротив, вече намирайки се на пътното платно, почти преминали го, вървейки по и до пешеходната пътека, едва тогава е пресрещната от полицейския служител. Би било редно преминаващите да бъдат улеснени да напуснат възможно по-бързо пътното платно, а не да се връщат обратно назад. Установи се, че до жалбоподателя е вървял и свидетеля Братванов, който посочва, че полицейският служител се е обърнал към него и той му е отговорил, като на него му е съставен АУАН по чл.275 ал.1 от ЗМВР.А самият жалбоподател с детето си би до него когато станал случая. Налице е отново противоречие към кого е отправил полицейския служител устното си разпореждане: лично към жалбоподателя, лично към св.Б., към цялата група хора, които пресрещнал на пътното платно. Не се установи никакви връзки на хората в групата- те не са се познавали като всеки е пресичал индивидуално, без "увличане" от жалбоподателя. Не се установи да е имало никаква опасност за ПТП в момента на пресичането на групата. Свидетелите споменават за движение само на едно МПС, движещо се бавно, като шофьорът е възприемал случващото се, било е светло, има ограничение на движението на МПС в града, след което органите на полицията са поставили пост да отклонява движението МПС от мястото на събитието.

Относно съставянето на АУАН се установи от събраните доказателства, че е съставен в РУ *** заедно с още един АУАН за същото нарушение на друго лице. Акто съставителят подготвил актовете заедно с посочените в тях свидетели, прочел АУАН на жалбоподателя, не си спомня да е направил възражение, подписал го е и му е връчен АУАН. АУАН е съставен от надлежен орган, съдържа изискуемите реквизити, но фактическата обстановка, установена по делото и тази, описана в в АУАН се различават съществено. НП, издадено въз основа на АУАН и копирайки фактическата обстановка, описана в АУАН се явява

незаконосъобразно. С така посоченото нарушение в АУАН и в НП безспорно накърнява правото на защита на жалбоподателя - вместо евентуално да бъде санкциониран по ЗДвП, на жалбоподателя се вменява нарушение по тежко наказуем състав по ЗМВР- неизпълнение на разпореждане, което нарушение не се доказва от събраните доказателства. С НП АНО е наложил незаконосъобразно наказание- в неговия максимален размер, въпреки, че по делото не се доказва обществена опасност на жалбоподателя. АУАН, респективно НП с максимално наказание от 500лв. са съставени само на двете лица, които са запитали полицейския служител Б. защо не е спряно движението на МПС, а пресичане на пътното платно са извършили още около 10 лица.

В настоящия случай съдът приема, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП не е доказана по несъмнен начин

В чл. 28 от ЗАНН е предвидено, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административно-наказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Общото понятие за административно нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Наказващият орган е бил длъжен да отчете наличието на обстоятелствата на чл. 28 от ЗАНН, които изключват отговорността или най-малкото да се мотивира, защо не прилага чл. 28 от ЗАНН. За това го задължава чл. 53 ал. 1 от ЗАНН, според който наказващият орган издава наказателно постановление, след като се убеди, че няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, наказващият орган не е изложил мотиви за липсата на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл.93 т.9 ДР на НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Целта на ЗАНН е налагане на наказания за предупреждаване и превъзпитаване на нарушителят към спазване на установения правов ред и въздействие върху гражданските субекти възпитателно и предупредително. Налагането на санкция не следва да се приема като самоцел на закона, тъй като е регламентирана възможност да не се налага наказание, като се предупреди нарушителя чрез съответен способ, че при повторно нарушение ще бъде санкциониран. Няма съмнение, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя е формално, от него не са настъпили никакви вредни последици. Няма доказателства жалбоподателят да е наказван за идентично нарушение на закона. Горното

води до извода, че се касае за инцидентен случай. В случая обществената опасност на деянието и на дееца е явно незначителна. Предвид изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН, като нарушителят следва да бъде предупреден, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото при хипотезата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН е осъществен състав на административно нарушение, то предупреждението не означава оневиняване. Съдът намира, че по този начин биха се изпълнили целите на наказанието – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, така както визира чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

По делото жалбоподателят е ползвал адвокатска защита, представено е адвокатско пълномощно за заплатено адвокатско възнаграждение по делото от 300лв. В придружителното писмо с административно-наказателната преписка АНО е направил възражение за прекомерност на евентуално претендираните разноски. С оглед резултата по делото и съгласно наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, настоящият състав намира, че претендираните разноски от жалбоподателя не се явяват прекомерни и следва да му бъдат присъдени изцяло. Следва да бъде осъдено ЮЛ, в структурата на което се намира АНО да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя направените от последния разноски.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № ****28.04.2022 г на началника на РУП ***, с което на В. П. П. с ЕГН ***** от *** е наложено наказание по чл.257 ал.1 от ЗМВР глоба от 500лв.

Осъжда ОДМВР гр.В.Т. да заплати на В. П. П. с ЕГН ***** от *** направените разноски по делото в размер на 300лв, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВТАдмС в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____